

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah,
Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

Giá Trị Tháng Rajab Trên Bàn Cân Công Đức

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلْ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا} {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا} أَمَّا بَعْدُ، إِنَّ أَصْدَقَ
الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ

مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ، ثُمَّ
أَمَّا بَعْدُ:

Allah toàn quyền quyết định tất cả mọi việc của vũ trụ, trong đó có việc ấn định ân phước và giá trị của ngày tháng như Ngài đã ban cho giá trị Ramadan tốt hơn bao tháng khác trong năm, mười ngày đầu của tháng Zdul Hijjah, ngày ‘Ashūro... có giá trị hơn những ngày còn lại. Tất nhiên, sự khác biệt đó không phải để tín đồ Muslim tiệt tòng thâm đêm suốt sáng mà trong sự khác biệt đó nhằm tạo cơ hội cho những người có đức tin tận dụng mà hành đạo để lật cuộc đời mình sang trang giấy mới để họ trở thành một bề tôi ngoan đạo, biết thần phục Allah.

Tuy nhiên, dù bằng tâm niệm nào thì tín đồ Muslim cũng không được phép tự ý cho rằng việc hành đạo trong tháng này tốt hơn tháng kia trừ khi có cơ sở từ Qur’an hoặc từ Sunnah, không khéo lại rơi vào điều sai trái trong khi đó ý định ban đầu là vì muốn thờ phượng Allah, muốn hành đạo được đến gần Allah hơn thì lại có tác dụng ngược kéo họ rời xa Allah hơn nữa.

Thấy rằng có không ít tín đồ Muslim rất yêu thích việc hành đạo nhưng do kém kiến thức tôn giáo, cộng thêm việc đặt niềm tin không đúng vào người hướng dẫn tôn giáo sai lệch khiến họ lầm tưởng mình đang ở trên chân lý nhưng thật ra họ đang đi trên con đường nguy hại vô cùng, thậm chí làm phải những điều sai trái không được Allah cho phép, học giả Hassaan bin ‘Atiyah nói: *“Không một nhóm nào tạo ra một điều sai trái mà lại không bị Allah lấy*

đi khỏi họ một điều Sunnah tương ứng vốn tồn tại trong họ và điều Sunnah đó không bao giờ trở lại với họ cho đến ngày tận thế.” Còn học giả Ayyub As-Sakhtiyaani thì khẳng định: *“Người làm điều sai trái càng cố sức muốn đến gần Allah bao nhiêu làm thì họ càng xa rời Ngài bấy nhiêu.”*

Trong bài viết này, chúng ta cùng nhau thảo luận về tháng Rajab mà có rất nhiều người cho rằng đây là tháng rất có giá trị trong việc hành đạo, vậy sự thật có đúng như lời đồn không? Chúng ta cùng bắt đầu thảo luận:

Thứ nhất: Tháng Rajab có giá trị hơn bao tháng khác trong năm không?

Học giả Ibnu Hajar nói: *“Không có bằng chứng nào cho thấy việc hành đạo trong tháng Rajab có giá trị hơn bao tháng khác, không bằng sự nhịn chay và cũng không bằng lễ nguyện Salah tự nguyện nào khác.”* Học giả còn nói: *“Còn những Hadith nói về giá trị tháng Rajab bằng việc nhịn chay vào số ngày nhất định nào đó thì được chia làm hai thể loại, thứ nhất là Hadith yếu và thứ hai là Hadith bịa đặt hư cấu.”*

Thứ hai: Salah Rogho-ib:

1) Về Cách thức Salah: Có một số người hư cấu thành một Hadith nói về hình thức Salah này như sau: Họ nói ông Anas kể: Ai nhịn chay vào ngày thứ năm (đầu tiên của tháng Rajab) rồi Salah giữa ‘Isha’ và Fajar tức Salah Tahajjud vào đêm thứ sáu với mười hai Rak-at, trong mỗi Rak-at đọc chương Fatihah một lần rồi đọc tiếp ba lần chương

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

và đọc mười hai lần chương

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

và cứ mỗi hai Rak-at là kết thúc bằng Salam. Sau khi xong mười hai Rak-at đó thì ngồi Solawat cho Nabi bảy mươi lần, kế tiếp là quỳ lạy mà đọc bảy mươi lần câu:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

sau đó ngồi dậy đọc bảy mươi lần câu:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوِرْ عَمَّا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْأَعْلَمُ

kế tiếp quỳ lạy lần thứ hai và làm giống như lần thứ nhất, rồi cuối cùng cầu xin Allah nhu cầu của riêng mình thì chắc chắn sẽ được toại nguyện.

Một Hadith hư cấu khác ghi: Thề bởi Đấng nắm lấy linh hồn Ta, không một bề tôi nam hay nữ nào Salah như thế này mà không được Allah xoá sạch cho tội lỗi dẫu cho tội lỗi đó có nhiều tựa bọt biển, nhiều như cát, nặng như núi hay nhiều như lá cây, ngoài ra y còn được phép biện hộ cho bảy trăm người trong dòng họ đối với những ai phạm tội bị vào Hỏa Ngục.

2) Nhận xét của giới học giả hình thức Salah này:

- Imam Al-Nawawi nói: “*Salah Rogho-ib là một hành động xấu xa tồi tệ nhất, đáng bị lên án và loại trừ, bởi hành động lệch lạc đó dẫn đến nhiều hệ lụy xấu khác mà tín đồ Muslim cần phải có hành động ngăn cản ai đang làm.*”

- Học giả Ibnu An-Nuhaas nói: *“Salah Rogho-ib là việc làm sai trái và những Hadith nói về vấn đề này toàn là Hadith bịa đặt hư cấu được giới chuyên môn Hadith đồng đánh giá.”*

- Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah nhận xét: *“Đối với Salah Rogho-ib là việc làm không có nguồn gốc, không có cơ sở căn cứ. Chẳng qua đây là hình thức thờ phượng mới mẽ không đáng làm theo dù làm cùng tập thể hay tự làm riêng lẻ, bởi lẽ theo Hadith Sahih của Muslim rằng Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – đã cấm việc chỉ hành lễ Salah Sunnah vào đêm thứ sáu duy nhất hoặc chỉ nhịn chay mỗi vào ngày thứ sáu duy nhất còn những gì được nhắc trong Hadith (về Salah Rogho-ib ở trên) là điều bịa đặt, là hư cấu được giới học giả ‘Ulama đồng khẳng định và không một tiền nhân đức hạnh và không một vị Imam nào trước đây nhắc đến hình thức Salah này.”*

- Theo ý kiến của học giả At-Turtushi nói: *“Ông Abu Muhammad Al-Muqoddasi nói cho tôi biết: Rằng ở tại quê hương Al-Muqoddas (Palestine) của chúng tôi chưa từng có ai hành lễ Salah Rogho-ib trong tháng Rajab hay Sha'ban bao giờ, và người đầu tiên làm việc này đó là vào năm 448 A.H, một người đàn ông đến từ Nablis được biết đến với cái tên Ibnu Abi Al-Hamro ông có giọng đọc Qur'an rất hay, ông đã đứng Salah tại Masjid Al-Aqso trong một đêm giữa tháng Sha'ban (tức tháng 8 lịch Islam), còn Salah trong tháng Rajab không một ai làm trên quê hương Al-Muqoddas đến sau năm 480 A.H và chúng tôi chưa từng nghe cũng chưa từng thấy ai làm việc này trước thời gian đó.”*

Với Hadith của Anas ﷺ trên bị học giả Ibnu Al-Jawzi, học giả chuyên Hadith Abu Al-Khattab và Abu Shammah tất cả họ đồng liệt kê Hadith này vào thể loại Hadith bịa đặt, tương tự thể có rất nhiều học giả 'Ulama như: Ibnu Al-Hajj, Ibnu Rajab, Abu Isma'el Al-Ansory, Abu Bakr Os-Son'ani và Abu Al-Fadhl bin Nasil . . . và nhiều 'Ulama khác đều khẳng định rằng đây là Hadith bịa đặt hư cấu.

3) Giáo luật Islam về Salah Rogho-ib này.

Abu Shammah nói: *“Có rất nhiều Imam nói với tôi rằng họ hành lễ Salah Rogho-ib không ngoài mục đích trấn an lòng dân và để bảo vệ địa vị của họ trong Masjid bởi sợ bị trục xuất khỏi Masjid nếu không dẫn lễ Salah Rogho-ib. Thấy rằng với ý định sai trái ngay từ đầu Salah đã làm cho những vị Imam này bước vào Salah bằng sự định tâm không đúng đắn khiến họ vô tình trở thành kẻ đang bốn cọt trước mặt Allah Tối Cao. Giả sử lễ nguyện Salah không phải là việc làm sai trái thì với tội danh bốn cọt cũng đã đủ để Allah phẫn nộ. Đối với những ai tin tưởng vào hình thức Salah này hoặc cố gắng hoàn thiện lễ nguyện Salah này thì y là người khởi tạo nên sự bốn cọt kia rồi đó, y đã quyến rũ người ham muốn hành đạo nhưng do kém kiến thức tôn giáo để cùng nhau lấy hình thức thờ phượng ra trêu đùa. Dẫu cho y có được rạng danh, được mọi người biết đến thì y cũng bị mất hết tất cả những gì đang có. Allah thống lãnh tất cả.”*

Trước kia, những kẻ dẫn đầu của dân Kinh Sách đã sẵn sàng làm hài lòng thiên hạ mà thay đổi giáo luật của Allah bởi vì họ sợ mất lòng tin của mọi người và mất đi địa vị và danh lợi của họ đang có nên họ đã bị Allah trừng phạt:

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ

{Bởi thế, thật đáng bị hủy diệt đối với những kẻ đã tự tay mình viết Kinh Sách rồi lại bảo rằng đó là Kinh Sách do Allah ban xuống hầu mang Nó đi bán với cái giá ít ỏi. Họ thật đáng bị hủy diệt bởi những gì họ đã tự tay viết ra và những gì họ đã tích góp (từ việc làm đó).} (chương 2 - Al-Baqarah: 79).

Thứ ba: Về sự kiện Isra' và Me'raaj (đi đường trong đêm và thăng thiên).

Trong những phép màu vĩ đại nhất mà Allah đã ban cho Nabi của Islam – **Sollollohu 'alaihi wasallam** –, là Ngài đã đưa vị Nabi này khởi hành trong đêm từ Masjid Al-Haram (Makkah) đến Masjid Al-Aqsa (Palestine) rồi từ đó thăng thiên lên bảy tầng trời và cao hơn thế nữa. Ngày nay có rất nhiều nơi trên thế giới đã tổ chức tiệc mừng vào đêm 27 tháng Rajab để tưởng nhớ lại ngày trọng đại này, bởi họ cho rằng đó là đêm Isra'. Song, không có cơ sở nào khẳng định đêm 27 tháng Rajab là đêm Isra' như học giả Ibnu Rajab thuật lại lời nhận xét của học giả Ibnu Dahiyah: *"Có một số câu chuyện kể về đêm Isra' xảy ra trong tháng Rajab, toàn là chuyện bịa đặt hư cấu"*, còn học giả Ibnu Rajab thì nói: *"Theo đường truyền không xác thực từ ông Al-Qosim bin Muhammad cho rằng đêm Isra' của Nabi – Sollollohu*

‘alaihi wasallam – xảy ra vào đêm 27 tháng Rajab, song việc này đã bị học giả Ibrahim Al-Harbi và những học giả ‘Ulama khác phản đối rất kịch liệt.”

Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah nói: “Không có một bằng chứng xác thực nào khẳng định đêm (27) của tháng (Rajab) chính là đêm xảy ra sự kiện Isra’ cả, có chăng chỉ là lời truyền miệng hoàn toàn khác nhau (về ngày tháng) vẫn không xác định tính xác thực của thông tin.”

Theo đó, đêm Isra’ và Me’raaj không hề có nguồn cơ sở chuẩn xác xác định về ngày tháng, bởi lẽ đã không được truyền lại chính xác từ Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – cũng không từ Sahabah và cũng không một Tabi-‘in nào cho rằng đêm Isra’ có giá trị cụ thể tốt hơn bao ngày tháng khác, hơn nữa, họ đã không tổ chức tiệc tùng để tưởng nhớ sự kiện này. Vì vậy, việc tổ chức tiệc mừng trong đêm này để thể hiện hình thức thờ phượng là việc làm sai trái, cần phải chấm dứt ngay.

Thứ tư: Giết tế vào tháng Rajab và những việc hành đạo khác:

Việc tế động vật kính dâng Allah trong tháng Rajab không phải là điều bắt buộc bởi sự giết tế trong tháng này giống như giết tế trong bao tháng khác. Hành động này bắt nguồn từ thời tiền Islam, thời đó khi vào tháng Rajab là người Ả-rập thường giết tế súc vật rồi đặt cho sự giết tế này cái tên là ‘Atiroh (tức giết tế trong 10 ngày đầu của tháng Rajab), vấn đề này dẫn đến sự bất đồng ý kiến trong giới học giả ‘Ulama: Theo đại đa số học giả ‘Ulama cho rằng việc

làm này đã bị Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – xoá bỏ, họ đưa ra dẫn chứng trong hai bộ Sahih Al-Bukhari và Muslim từ ông Abu Huroiroh thuật lại lời Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – đã nói:

وَلَا عَظِيْرَةٌ فِي الْإِسْلَامِ

{Và không còn ‘Atiroh trong Islam.} (tức không còn việc giết tế trong 10 đầu trong tháng Rajab trong Islam nữa.)

Tuy nhiên, vẫn có vài ý kiến khác như học giả Ibnu Sirin cho rằng ‘Atiroh đây là điều khuyến khích và đã dẫn chứng một vài Hadith cho phép làm điều này, nhưng ý kiến này bị bác bỏ vì Hadith của Abu Huroiroh có sự chính xác cao nhất nên phải tuân theo những gì Hadith nói còn những Hadith khác thì không cần. Chẳng những thế một vài học giả ‘Ulama khác như học giả Ibnu Al-Munzir giải thích: *“Hadith này (tức Hadith của Abu Huroiroh) thay thế toàn bộ những Hadith trước đó bởi vì ông Abu Huroiroh ﷺ vào Islam rất trẻ, và việc làm này vốn được cho phép khi Islam mới bắt đầu rồi sau đó bị xoá bỏ. Đây là ý kiến đúng nhất.”*

Học giả Hasan nói: *“Trong Islam không có hình thức ‘Atiroh, chẳng qua việc làm này đã xảy ra ở thời tiền Islam trước đây. Trong số dân Ả-rập thời bấy giờ, có người nhịn chay và có người giết tế súc vật trong 10 ngày đầu tháng Rajab.”*

Thứ năm: Chọn tháng Rajab cho việc nhịn chay hoặc ‘Etikâf:

Học giả Ibnu Rajab nói: “Về *nhịn chay*, vốn không có bất cứ bằng chứng chính xác nào cho thấy rằng *nhịn chay* trong tháng Rajab lại có giá trị trội hơn những tháng khác, không từ Nabi – *Sollollohu ‘alaihi wasallam* – cũng như không từ Sahabah nào cả.”

Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah nhận xét: “Tất cả Hadith nói về giá trị việc *nhịn chay* tháng Rajab vốn không phải là Hadith yếu mà đúng hơn tất cả là những Hadith đều bịa đặt, hư cấu, bởi lẽ đã không một học giả ‘Ulama nào từng lấy những Hadith này làm cơ sở. Học giả chuyên Hadith Ibnu Maajah ghi trong bộ Sunan, từ ông Ibnu ‘Abbas kể rằng: “*Nabi cấm nhịn chay trọn tháng Rajab.*” Và được truyền lại chính xác từ thủ lĩnh ‘Umar bin Al-Khattab رضي الله عنه rằng ông đã đánh những ai *nhịn chay* xuyên suốt tháng Rajab và ông bắt buộc họ phải ăn uống trở lại, thủ lĩnh nói: “*Các người chó đờng làm giống như tháng Ramadan.*” (Hết). Còn về việc chọn ba tháng: Rajab, Sha'baan và Ramadan để ‘Etikāf là việc làm tôi không hề biết có lệnh cho phép làm như thế, nhưng có điều giới học giả ‘Ulama đã thống nhất về việc ai đó *nhịn chay* đúng theo giáo luật Islam và có ý định ‘Etikaaf lúc đang *nhịn chay* thì lúc này hoàn toàn được phép còn việc ‘Etikāf mà không có *nhịn chay* đi cùng thì có hai ý kiến trái chiều của giới học giả ‘Ulama.” (Hết).

Việc không có Hadith nào nói về ân phước của *nhịn chay* trong tháng Rajab không có nghĩa phủ nhận tất cả mọi sự *nhịn chay* trong tháng này mà những Hadith chính xác khác nói với ý nghĩa chung chung như *nhịn chay* vào ngày thứ hai và thứ năm, *nhịn* ba ngày Baidh (trắng) trong mỗi

tháng và nhịn một ngày và ăn uống một ngày . . . , còn việc ghét bỏ ở đây được học giả At-Turtushi chia làm ba loại sau đây:

a) Bởi vì người Muslim tự chọn tháng theo sự tính toán riêng không được giáo luật Islam cho phép để nhịn chay rồi xem như sự nhịn chay đó là điều bắt buộc như nhịn chay tháng Ramadan.

b) Bởi vì tin rằng sự nhịn chay đó như thể Sunnah xác thực được truyền lại từ Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – giống như Sunan Ar-Rotibah.

c) Bởi vì tin rằng chọn tháng Rajab nhịn chay sẽ được ân phước hơn bao tháng khác giống như việc nhịn chay ngày ‘Ashuro hay Salah vào thời khắc cuối cùng của đêm . . . nếu sự thật giống như mọi người nói là Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – đã truyền đạt hết cho chúng ta rõ rồi, còn khi Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – đã không từng làm thì chúng tỏ điều đó không được phép.

Theo đó, khẳng định rằng việc tự ý dành chọn tháng này hay tháng kia để hành đạo theo ý muốn là việc làm sai trái cần phải chấm dứt ngay.

Thứ sáu: ‘Umrah trong tháng Rajab:

Có một số người cố tranh thủ mà hành hương ‘Umrah trong tháng Rajab bằng lòng tin rằng được ân phước trọng đại hơn, song điều này không có cơ sở, không có nguồn gốc xác đáng như được Al-Bukhari ghi, khi ông Ibnu ‘Umar nói: *“Quả thật, Thiên Sứ của Allah đã hành*

hương ‘Umrah bốn lần trong đó có lần làm trong tháng Rajab.” Ngay lúc đó, bà ‘A-ishah phu nhân của Nabi – *Sollollohu ‘alaihi wasallam* – phản bác: “Cầu xin Allah thương xót ông, hỡi Abu Abdur Rahman, không lần hành hương ‘Umrah nào của Nabi mà tôi lại vắng mặt cả và Nabi – *Sollollohu ‘alaihi wasallam* – đã chưa từng hành hương ‘Umrah trong tháng Rajab bao giờ.”

Học giả Ibnu Al-‘Itaar học trò của Imam Al-Nawawi nói: “Tôi nghe được tin tức rằng dân Makkah – cầu xin Allah ban cho họ càng thêm cao quý – thường hành hương ‘Umrah rất nhiều lần trong tháng Rajab, về vấn đề này theo sự hiểu biết của tôi đây là việc làm không có nguồn gốc cơ sở xác đáng.”

Học giả Ibnu Baaz nói: “Việc hành hương ‘Umrah tốt nhất là hành hương trong tháng Ramadan vì Nabi – *Sollollohu ‘alaihi wasallam* – đã nói:

عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً

{Hành hương ‘Umrah trong tháng Ramadan tương đương với hành hương Hajj.} (Hadith do Ahmad và Ibnu Maajah ghi), kế tiếp là tháng Zul Qe’dah (tháng 11) bởi tất cả những lần hành hương ‘Umrah của Nabi – *Sollollohu ‘alaihi wasallam* – đều trong tháng này và Allah đã phán:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

{Quả thật các người (những người có đức tin) có được ở nơi vị Thiên Sứ của Allah một tấm gương tốt đẹp.}
(chương 33 - Al-Ahzaab: 21).”

Thứ bảy: Việc trì hoãn xuất Zakat cho đến tháng Rajab:

Như một tập tục xảy ra trên một số quốc gia Islam họ chọn tháng Rajab để xuất Zakat, học giả Ibnu Rajab nói về vấn đề này như sau: *“Việc làm này không có cơ sở trong Sunnah cũng không được một vị tiền nhân đức hạnh nào biết đến trước đây, và dù sao đi nữa cũng bắt buộc xuất Zakat khi đã đến hạn định và đủ số lượng, tùy theo mỗi người mà có một thời gian hạn định khác nhau và một khi đã đến hạn định thì bắt buộc phải xuất Zakat ngay lập tức cho dù là trong tháng nào.”*

Học giả Ibnu Al-Ita'ar nói: *“Có một số người đã chọn tháng Rajab để xuất Zakat còn những tháng khác thì không, đây quả là một việc làm vô căn cứ, không cơ sở nguồn gốc, ngược lại theo giáo luật Islam bắt buộc xuất Zakat khi đã đến hạn định dù đó là tháng Rajab hay tháng nào bất kỳ.”*

Thứ tám: Cho rằng nạn kiếp xảy ra trong tháng Rajab:

Học giả Ibnu Rajab nói: *“Được truyền miệng rằng mọi nạn kiếp vĩ đại trước kia đã xảy ra trong tháng Rajab nhưng sự thật không đúng tí nào, và cũng được truyền miệng nhau rằng Nabi – Sollollohu ‘alaihi wasallam – đã sinh ra vào ngày đầu tiên của tháng Rajab và nhận lãnh sứ mạng vào*

ngày 27 của tháng Rajab, có lời nói là vào ngày 25 của tháng Rajab nhưng tất cả đều sai.”

Thứ chín: Cùng với những nhà truyền đạt Islam:

Ngày nay, có một số nhà truyền đạt Islam đã áp dụng nhiều thể loại sai trái như sai trái trong tháng Rajab, họ làm một cách tích cực nhiệt tình với những điều mà giáo luật Islam không cho phép, họ biện lý do rằng sợ mọi người không quan tâm đến việc thờ phượng nên muốn khơi dậy. Tuy nhiên, họ lại quên rằng đây là hành động sai trái này đã đi ngược lại đường lối Sunnah của Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – rất có hại đến bản thân họ và toàn xã hội Islam. Chẳng những vậy, hành động sai trái này được gọi là Bid’ah, mà mỗi nguy hiểm chỉ xếp sau tội Shirk nhưng những nhà truyền đạt Islam này lại dùng phương pháp nguy hiểm này trong việc truyền đạt Islam quả là sự tính toán hoàn toàn trái ngược với đường lối của Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** -. Cho nên, mỗi tín đồ Muslim cần phải nhận thức rõ sự lợi hại của hình thức thờ phượng mình đang làm, và đang kêu gọi mọi người đến với nó, kéo lại rơi vào tình huống dở khóc dở cười khi tâm niệm muốn noi theo đường lối Sunnah thì lại dẫm đạp lên Sunnah thuần túy của Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** -, như học giả Al-Thawri nói: *“Giới học giả giáo luật Islam thường nói: lời nói không thể đơn phương tiến thẳng cho đến khi thực hành; song, lời nói và thực hành không đưa thẳng đến đích cho đến được sự định tâm dẫn lối; và cả ba gồm lời nói, hành động và sự định tâm sẽ không trúng đích cho đến khi tuân thủ theo đường lối Sunnah.”*

Vì vậy, bốn phận tức thời của những người đi khác đường lối Sunnah mà Thiên Sứ – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – đã truyền đạt là cố gắng trao dồi kiến thức Islam, rồi áp dụng theo điều đã học và cuối cùng là kêu gọi những người xung quanh cùng đi theo đúng đường lối Sunnah này bởi Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** – từng cảnh báo mạnh mẽ:

مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ

{Ai tạo ra cái mới trong mệnh lệnh này của Ta (tức trong Islam) mà nó vốn không có trong nó thì việc làm đó bị từ chối.} (Al-Bukhari và Muslim) và theo đường dẫn riêng của Muslim thì ghi:

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ

{Ai làm điều gì đó mà không tuân theo chỉ đạo của Ta thì việc làm đó bị từ chối.}

Học giả Abu Al-‘Aliyah đã câu nói rất giá trị với nhóm bạn của mình: “*Các bạn hãy học hỏi về Islam, khi các bạn đã có kiến thức về Islam thì chớ đừng lạnh lùng với nó, mà hãy bám chặt lấy con đường chân lý đó, bởi các bạn sẽ không tìm thấy chân lý đích thực ngoài Islam, các bạn chớ đừng rẽ sang phải hay sang trái điều đó khiến các bạn sớm rời xa chân lý mà thôi. Để được mãi đi trên con đường chân lý đó thì các bạn hãy luôn tuân thủ theo đường lối Sunnah của Nabi – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** –. Song, tôi cũng cảnh báo các bạn hành động theo cảm tính, hành động theo sở thích bởi lẽ điều đó chỉ gieo nên thù hận và hiểm khích.*”

Trước kia, vị Sahabah cao quý Huzdaifah đã nói: *“Hỡi những người đọc Qur'an! Hãy cứ tiến thẳng (trên chân lý) là các bạn đã chạy đua được một quãng đường rất xa còn nếu các bạn quẹo phải hay quẹo trái là các bạn đã bị lạc lối rất xa rồi đó.”*

Thứ mười: Cuối cùng:

Đối với các nhà truyền đạt Islam (như các thầy, các vị thuyết giảng) và các vị Imam yêu cầu họ phải luôn tỉnh táo nhất có thể để trở thành là những người tiên phong noi gương theo Thiên Sứ của Allah trong mọi việc, hãy chân thành trong hành động và lời nói với ý muốn truyền đạt kiến thức Islam thuần túy đến với tín đồ Muslim khác chỉ vì Allah Vĩ Đại và Toàn Năng, chỉ có như thế các bạn mới đến được đỉnh vinh quang, bởi Allah đã phán:

فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
أَحَدًا

{Bởi thế, ai mong được gặp gỡ Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và ngoan đạo; và chớ đừng dựng một ai (vật gì) làm đối tác của Ngài trong việc thờ phượng Ngài.} (chương 18 - Al-Kahf: 110), Allah phán ở chương khác:

وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

{Chắc chắn Allah sẽ giúp đỡ những ai giúp đỡ (chính nghĩa của) Ngài. Quả thật, Allah là Đấng Hùng Mạnh, Đấng Quyền Năng.} (chương 22 - Al-Hajj: 40).

Người viết

Faisal bin 'Ali Al-Ba'daani